

Kohtuasi C-674/19**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

10. september 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

4. september 2019

Kaebaja:

UAB „Skonis ir kvapas“

Vastustaja:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vaidluse ese

Käimasolev edasikaebemenetus puudutab impordile kohaldatava aktsiisi ja käibemaksu arvutamisega seotud maksuvaidlust, mille pooled on osahing UAB „Skonis ir kvapas“ ja maksuamet. Sisuliselt on pooled eriarvamusel selle suhtes, kas kaebaja imporditavat vesipiibutubakat tuleb pidada suitsetamistubakaks ja see tuleb aktsiisiga maksustada tervikuna (seega kõik selle koostisosad) või kuulub aktsiisiga maksustamisele üksnes selles tootes sisalduv tubakas.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta (edaspidi „direktiiv 2011/64“) artikli 2 lõike 2 ja artikli 5 lõike 1 tõlgendamine; nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta ja ühise tollitariifistiku I lisas sätestatud kombineeritud nomenklatuuri (edaspidi „KN“) sätete tõlgendamise kohta.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 kolmas lõik.

Eelotsuse küsimused

(1) Kas nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta artikli 2 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasjas arutluse all olevat vesipiibutubakat (mis koosneb tubakast (kuni 24%), suhkruisrupist, glütseriinist, lõhna- ja maitseainetest ning säilitusainest), tuleb selle sätte kohaldamisel pidada „tooteks, mis koosneb [...] osaliselt ainetest, mis ei ole tubakas“?

(2) Kas direktiivi 2011/64/EL artikli 5 lõiget 1 tuleb, sh juhtudel, mil seda tuleb tõlgendada koosmõjus selle direktiivi artikli 2 lõikega 2, tõlgendada nii, et juhul, kui tubakas, mis sisaldub suitsetamiseks mõeldud segus – praegusel juhul vesipiibutubakas, mis on käsitletavas kohtuasjas arutluse all olev toode –, vastab direktiivi 2011/64/EL artikli 5 lõikes 1 nimetatud kriteeriumidele, tuleb kogu segu pidada suitsetamistubakaks olenemata sellest, et see sisaldab ka muid aineid?

(3) Kui vastus teisele küsimusele on eitav, siis kas direktiivi 2011/64/EL artikli 2 lõiget 2 ja/või artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellist vaidlusalust toodet nagu on käsitlusel põhikohtuasjas, mis on valmistatud, segades peeneks lõigatud valmistubakat muude vedelal kujul ja tavapäraselt peene struktuuriga ainetega (suhkruisrup, glütseriin, maitse- ja lõhnaained ning säilitusaine), tuleb selle direktiivi kohaldamisel pidada tervikuna suitsetamistubakaks?

(4) Kui vastus teisele küsimusele on eitav ning esimesele ja kolmandale küsimusele jaatav, siis kas nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta, mida on muudetud nõukogu 27. septembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1006/2011, nõukogu 9. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 927/2012, nõukogu 4. oktoobri 2013. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1001/2013 ja nõukogu 16. oktoobri 2014. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1101/2014, I lisas sätestatud kombineeritud nomenklatuuri rubriigi 2403 sätteid tuleb tõlgendada nii, et selliseid vesipiibutubaka koostisosi nagu (1) suhkruisrup, (2) lõhna- ja maitseained ja/või (3) glütseriin ei loeta „tubakaasendajateks“?

Asjassepuutuvad liidu õigusnormid

Nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta põhjendused 2 ja 9 ning artikli 2 lõige 2, artikli 5 lõige 1 ja artikli 14 lõike 1 punkt b.

Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta, mida on muudetud nõukogu 27. septembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1006/2011, nõukogu 9. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 927/2012, nõukogu

4. oktoobri 2013. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1001/2013 ja nõukogu 16. oktoobri 2014. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1101/2014, I lisas sätestatud kombineeritud nomenklatuuri II osa IV jaotise grupp 24.

Riigisisese õiguse asjassepuutuvad sätted

Leedu Vabariigi aktsiisiseadus (Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas): artikli 3 lõige 27, milles määratletakse termin „suitsetamistubakas“; artikli 3 lõige 35, milles määratletakse termin „sigarid ja sigarillod“; artikli 3 lõige 36, milles sätestatakse, et tooted, mis koosnevad täielikult või osaliselt tubakaasendajatest, loetakse suitsetamistubakaks; ja artikli 31 lõige 2, milles sätestatakse suitsetamistubaka aktsiisimäär.

Põhikohtuasja faktiliste asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Aastatel 2012–2015 importis kaebaja (Leedus asutatud ettevõtja, mis tegeleb muu hulgas mitmesuguste tubakatoodete jaemüügiga) Leedu Vabariiki erinevates kogustes vesipiibutubakat, mis koosneb tubakat (kuni 24%), suhkruisrupit (47%), glütseriini kui niiskusesäilitajat (27%), lõhna- ja maitseaineid (2%) ja kaaliumsorbaati kui säilitusainet (vähem kui 1 g kilogrammi kohta) sisaldavatest tubakatoodetest (edaspidi „vaidlusalune toode“) 50- või 250-grammistes pakendites.
- 2 Vastavates deklaratsioonides klassifitseeriti see kaup asjassepuutuval ajal kehtinud KN-i alamrubriiki 2403 11 00 kui „vesipiibutubakas“ ja lisaks liikmesriigi rubriiki X203 kui „aktsiisiga maksustatav suitsetamistubakas vastavalt aktsiisiseaduse artikli 31 lõikele 2“.
- 3 Vesipiibutubakas on tubakatoode, mida kaebaja levitab ja tarbijad suitsetamise otstarbel ostavad. See toode on mõeldud kasutamiseks vesipiipudes ja sisse hingatav suits tekib toote põletamise või kuumutamise teel, seega tekib sisse hingatav suits vaidlusaluse toote kõigi koostisosade (ainete) samal ajal hõõgumise tulemusel; asjassepuutuvat toodet on võimalik sellisel kujul suitsetada ning selles sisalduva suhkruisrupi, tubaka ja lõhna- ning maitseainete otstarve on anda suitsule teatud maitse.
- 4 Pärast asjaomase ettevõtja esitatud elektrooniliste impordideklaratsioonide kontrollimist tegi Vilniuse piirkonna tolliasutus kindlaks, et kaebaja oli esitanud vaidlusaluse toote (neto)kaalu, mis ei vastanud arvetel ja pakendamisdokumentidel esitatud andmetele, sest kaebaja oli deklareerinud üksnes vaidlusaluses tootes sisalduva tubaka (neto)kaalu, seega ühe koostisosa netokaalu ja mitte vaidlusaluse toote kui terviku netokaalu. Kuivõrd piirkondlik maksuhaldur asus seisukohale, et vastavalt riigisisese õiguse sätetele tuleb kogu vaidlusalune toode – ja mitte üksnes selles sisalduv tubakas – lugeda suitsetamistubakaks, mis kuulub aktsiisiga maksustamisele, tuli ettevõtjal maksuhalduri 23. augusti 2017. aasta kontrolliaruandes (edaspidi „aruanne“) oleva

arvutuse kohaselt täiendavalt tasuda 1 308 750,23 eurot aktsiisi, 274 837,74 eurot impordikäibemaksu, 512 513 eurot viivitusintressi aktsiisi hilinenud tasumise eest ja 43 532 eurot viivitusintressi impordikäibemaksu hilinenud tasumise eest. Samuti määras ta äriühingule trahvi 158 359 eurot.

- 5 Pärast seda, kui vastustaja oli läbi vaadanud Vilniuse piirkonna tolliasutuse otsuse peale esitatud vaide, tegi ta 14. novembril 2017. aastal otsuse, millega jättis aruande muutmata ja lükkas tagasi äriühingu taotluse vabastada ta viivitusintressi ja määratud trahvi tasumisest.
- 6 Kuivõrd kaebaja ei nõustunud maksuhalduri otsustega ja leidis muu hulgas, et aktsiisiga tuleks maksustada üksnes vaidlustatud tootes sisalduv tubakas, mitte vaidlusalune toode tervikuna, vaidlustas ta need otsused Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės'is (Leedu Vabariigi valitsuse juures tegutsev maksuvaidluskomisjon), mis jättis aruandes arvutatud maksumussumma muutmata ja kohustas ettevõtjat seda tasuma, kuid vabastas ettevõtja määratud viivitusintressi tasumisest.
- 7 Kuna Vilniaus apygardos administracinis teismas (Vilniuse halduskohus) jättis piirkondliku maksuhalduri, vastustaja ja maksuvaidluskomisjoni otsuseid puudutavas vaidluses need otsused samuti muutmata, esitas kaebaja edasikaebuse Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu kõrgeim halduskohus).

Eelotsuse põhjenduse kokkuvõte

Väide, et vaidlusalune toode „koosneb [...] osaliselt ainetest, mis ei ole tubakas“ direktiivi 2011/64 artikli 2 lõike 2 tähenduses

- 8 Liidu seadusandja ei täpsusta direktiivi 2011/64 artikli 2 lõikes 2, milliseid „aineid, mis ei ole [tubakas]“ peab toode sisaldama, selleks et seda saaks lugeda tubakatooteks.
- 9 Esmapilgul näib, et see mõiste ei hõlma mitte igasuguseid aineid, vaid üksnes neid, mis tubakat teatud tubakatoodetes asendavad, teisisõnu aineid, millel on konkreetsetes tootes tubakaga sama otstarve (mis täidavad sama ülesannet). Tõepoolest, on selge, et näiteks sigarettide puhul ei ole sigaretipaber selline „aine, mis ei ole [tubakas]“ direktiivi 2011/64 artikli 2 lõike 2 tähenduses.
- 10 Ained, mis ei ole tubakas, mis sisalduvad vesipiibutubakas, nii nagu see on muu hulgas määratletud KN-i grupi 34 alamrubriigi märkuses 1, on sellise toote tavapärased koostisosad ja nende olemasolu vastab tarbijate ootustele. Seega, kui oletada, et kõnealust mõistet („muud ained“) kasutatakse selleks, et viidata ainetele, mis asendavad tootes tubakat, tuleb analüüsida, kas vaidlusalune toode kuulub selles sisalduva tubaka ja muude ainete osakaalust sõltumata direktiivi 2011/64 artikli 2 lõike 2 kohaldamisalasse.

- 11 Suitsetamiseks mõeldud tubakatootes sisalduvat tubakat põletatakse või kuumutatakse, nii et see eraldab teatud maitsega suitsu, mida hingatakse sisse. Sellega seoses ei eita kaebaja asjaolu, et vaidlusaluses tootes sisalduva suhkruisirupi ning lõhna- ja maitseainete peamine otstarve on anda sellele suitsule teatud maitse, seega selles konkreetsetes tähenduses kasutatakse neid vaidlusaluses tootes sisalduvaid aineid sisuliselt samal otstarbel kui selles sisalduvat tubakat.
- 12 Enamgi veel, kuivõrd direktiivis 2011/64 ei ole terminit „muud ained“ selgelt määratletud, siis võib väita, et neid sõnu kasutatakse käesoleval juhul kõige laiemas võimalikus tähenduses, seega nii, et need hõlmavad kõiki aineid, olenemata nende otstarbest ja suhtest tootes sisalduva tubakaga.

- 13 Eeltoodust tulenevalt on kohane esitada Euroopa Kohtule esimene eelotsuse küsimus.

Vaidlusaluse toote lugemine „suitsetamistubaka“ kriteeriumidele vastavaks

- 14 Seoses analüüsimisega, kas vaidlusalused tooted vastavad direktiivi 2011/64 artikli 5 lõikes 1 loetletud tingimustele (nii eraldiseisvalt kui ka koosmõjus selle direktiivi artikli 2 lõikega 2), tuleb kõigepealt märkida, et neid „võib tarvitada ilma täiendava tööstusliku töötlemiseta“ artikli 5 lõike 1 punkti a tähenduses (vt sellega seoses muu hulgas Euroopa Kohtu 6. aprilli 2017. aasta kohtuotsus *Eko-Tabak*, C-638/15, EU:C:2017:277, punktid 30–32) ja samuti on neid „võimalik suitsetada“ artikli 5 lõike 1 punkti b tähenduses.
- 15 Direktiivi 2011/64 artikli 5 lõike 1 punktis a on sätestatud ka teine kohustuslik kriteerium, mille kohaselt on suitsetamistubakas toode, mis on „peeneks lõigatud või muul viisil purustatud või kangideks pressitud“.
- 16 Põhikohtuasjas kogutud andmed viitavad sellele, et vaidlusaluses tootes sisalduv tubakas on kahtlemata „purustatud“ direktiivi 2011/64 artikli 5 lõike 1 punkti a tähenduses. Vaidlusaluses suitsetamiseks mõeldud tootes sisalduvat tubakat, mida võib tarvitada ilma täiendava töötlemiseta ja mida tarbijad kasutavad kui nikotiini sisaldavat toodet, kasutatakse suitsetamisel tema põhilise ja peamise otstarbe tõttu, nimelt saada põletamise või kuumutamise teel nikotiini sisaldavat suitsu, et seda sisse hingata.
- 17 Direktiivi 2011/64 süstemaatiline analüüs näitab, et aktsiisiga tuleb maksustada kõik tubakatooted, seega asjassepuutuvad tooted, sh need, mis loetakse suitsetamistubakaks, ja mitte neis sisalduv tubakas (konkreetne tubakakogus). See omakorda toob kaasa järelduse, et sellisel juhul nagu on käsitlusel põhikohtuasjas, ei muuda vaidlusaluse toote teised koostisosad kogu toodet selliselt, et seda ei saa enam lugeda suitsetamistubakaks direktiivi 2011/64 artikli 5 lõike 1 tähenduses.
- 18 Vastupidine järeldus oleks tõenäoliselt kokkusobimatu kõnealuse direktiivi eesmärkidega, mis on välja toodud põhjendustes 2 ja 9, ega vastaks nõudele, mille järgi tuleb tubakatoodete erinevad kategooriad määratleda selliste kriteeriumide alusel, mis on seotud nende omaduste ja kasutusviisidega (Euroopa Kohtu

11. aprilli 2019. aasta otsus kohtuasjas Skonis ir kvapas, C-638/17, EU:C:2019:316, punkt 41).

- 19 Seega esitatakse Euroopa Kohtule teine eelotsuse küsimus, et see väide leiaks kinnitust või lükataks ümber.

Vaidlusaluse toote klassifitseerimine vastavalt direktiivi 2011/64 artikli 5 lõikele 1

- 20 Kui Euroopa Kohus vastab eelmisele küsimusele eitavalt, seega nii, et isegi sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas tuleb lähtuda vaidlusalusest tootest kui tervikust (kõigist ainetest, millest vaidlusalune segu koosneb), ja selleks, et käsitada toodet aktsiisiga maksustamiseks suitsetamistubakana, tuleb esmalt analüüsida, kas direktiivi 2011/64 artikli 5 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus („peeneks lõigatud või muul viisil purustatud“) on täidetud.
- 21 Nagu Euroopa Kohus on leidnud, tuleb, arvestades, et direktiivis puudub mõistete „peeneks lõigatud“ ja „purustatud“ määratlus, nende sõnade kohaldamisala kindlakstegemiseks tugineda nende üldisele ja üldtuntud tähendusele; need mõisted, mille tavatähendus on eriti lai, tähistavad esiteks mingist asjast lõikeriistaga osa või tüki eemaldamise protsessi tulemust ja teiseks mingi asja tükeldamise või jagamise protsessi tulemust (Euroopa Kohtu 6. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Eko-Tabak, C-638/15, EU:C:2017:277, punkt 28).
- 22 Kuivõrd vaidlusaluse toote puhul on tegemist seguga, siis oleks loogiline eeldada, et analüüsid „peeneks lõikamise“ või „purustamise“ kriteeriumi direktiivi 2011/64 artikli 5 lõike 1 punkti a ja/või artikli 2 lõike 2 tähenduses, tuleks hinnata aineid, millest toode koosneb.
- 23 Mis puudutab viimati nimetatud tahku, siis arvestades direktiivi 2011/64 artikli 5 lõike 1 punkti a erinevaid keeleversioone (näiteks inglise keeles „otherwise split“ või prantsuse keeles „fractionné d’une autre façon“), on võimalik asuda seisukohale, et kõnealused ained, mis ei ole tubakas (suhkrusiiirup, glütseriin, maitse- ja lõhnaained ning nimetatud säilitusaine) võivad nimetatud kriteeriumidele vastata olenemata asjaolust, et vaidlusalune toode koosneb peamiselt vedelal kujul (viskoossetest) ja üldjuhul peene struktuuriga ainetest. See seisukoht võib olla kooskõlas tõlgendusega, mis on välja toodud Euroopa Kohtu otsuse Eko-Tabak punktis 24, mille kohaselt ei saa mõistet „suitsetamistubakas“ tõlgendada kitsalt.
- 24 Teisest küljest annavad koostisosad, mis ei ole tubakas, võimaluse asuda vastupidisele seisukohale küsimuses, kas tavapäraselt vedelate või peene struktuuriga ainete segamist või lõpliku segu jagamist väiksemateks kogusteks saab pidada „peeneks lõikamiseks“ või „purustamiseks“ direktiivi 2011/64 artikli 5 lõike 1 punkti a tähenduses. Mõiste, mille abil defineeritakse aktsiisiga maksustatav toode, peab olema objektiivne, mistõttu ei tohiks kõnealuse kriteeriumi („peeneks lõigatud“ või „purustatud“) hindamine sõltuda sellest, kas vaidlusaluse toote valmistamisel on kasutatud suuremat vedelikukogust või peene struktuuriga aineid.

- 25 Samuti tuleb analüüsida, kas vaidlusalustel toodetel on suitsetamistubaka omadused, mis on loetletud direktiivi 2011/64 artikli 5 lõike 1 punktis b. Direktiivi 2011/64 põhjenduses 8 on muu hulgas öeldud, et „tubakajäätmed [peaks olema] selgelt määratletud, mis osutab järeldusele, et selles põhjenduses viidatud mõistet „tubakajäätmed“ ei saa tõlgendada laialt. Seega ei saa vaidlusalust toodet sellest hoolimata, et see on mõeldud jaemüügiks, pidada jäätmeteks või kõrvalsaaduseks; samuti ei ole andmeid selle kohta, et selleks saaks lugeda vaidlusaluse toote üksikuid koostisosi.
- 26 Euroopa Kohtu praktika puudumisel ei võimalda niisiis asjaolu, et vaidlusalune toode on valmistatud tubaka töötlemise teel, seega segades seda teiste ainetega, välistada võimalust, et nimetatud toote, mis sisaldab üksnes kuni 24% tubakat, saab lugeda tubaka töötlemise kõrvalsaaduseks direktiivi 2011/64 artikli 5 lõike 1 punkti b tähenduses.
- 27 Seega esitatakse kolmas eelotsuse küsimus, et kõrvaldada tekkinud kahtlused.

Mõiste „tubakaasendajad“

- 28 Kui Euroopa Kohus peaks vastama kolmandale küsimusele jaatavalt ja kinnitama (1) et käesoleva vaidluse suhted kuuluvad direktiivi 2011/64 artikli 2 lõike 2 kohaldamisalasse ja (2) et otsus selle kohta, kas vaidlusaluse toote saab lugeda suitsetamistubakaks, tuleb teha, analüüsides, kas artikli 5 lõikes 1 loetletud kriteeriumid on täidetud mitte üksnes tubaka, vaid ka teiste koostisosade puhul, tekib põhikohtuasjas küsimus, kas direktiiv 2011/64 on riigisisesse õigusesse üle võetud puudulikult. Konkreetsemalt on küsimus selles, kas aktsiisiseaduse artikli 3 lõige 36, mis puudutab tooteid, mida käsitatakse suitsetamistubakana, on kooskõlas direktiivi 2011/64 artikli 2 lõikega 2.
- 29 Tõepoolest viitab see liidu õigusnorm, millega määratletakse toote koostis, „ainetele, mis ei ole [tubakas]“, samas kui riigisiseses õiguses on kasutatud terminit „tubakaasendajad“.
- 30 Käesoleva kohtuasja praegune menetlusstaadium viib loogiliselt järelduseni, et nimetatud termin („tubakaasendajad“) vastab KN-is kasutatud terminile.
- 31 Asja menetlev kolleegium nõustub, et direktiivi 2011/64 sätteid, milles määratletakse aktsiisiga maksustav toode, ei viita KN-le (vt selle kohta Euroopa Kohtu 11. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Skonis ir kvapas, C-638/17, EU:C:2019:316, punkt 46). Käesolevas kohtuasjas on aga KN-i sätete sisu asjakohane, et kohaldada riigisiseseid õigusnorme ja otsustada, millist mõju võib liidu õiguse võimalik puudulik ülevõtmine avaldada kaebaja kohustustele.
- 32 Kaebaja klassifitseeris vaidlusaluse toote KN-i alamrubriiki 2403 11 00 kui „käesoleva grupi alamrubriigi märkuses 1 nimetatud vesipiibu tubakas“. Selles märkuses on öeldud, et „[a]lamrubriigis 2403 11 tähistab „vesipiibu tubakas“ vesipiibu suitsetamiseks mõeldud tubakat, mis koosneb tubaka ja glütserooli

segust, mis sisaldab või ei sisalda aromaatseid õlised ja ekstrakte, melassi või suhkrut ja on maitsestatud puuviljadega või mitte [...]“.

- 33 Nimetatud alamrubriik kuulub KN-i rubriiki 2403 „suitsetamistubakas, mis ei sisalda või sisaldab mis tahes vahekorras tubaka asendajaid“.
- 34 See viib järelduseni, et *igasugune* vesipiibutubakas, nagu see on määratletud eespool viidatud alamrubriigi märkuses 1 tuleb lugeda suitsetamistubakaks, ja on võimalik, et selles märkuses loetletud koostisosasid, mis ei ole tubakas (glütserool, glütseriin, suhkur, melass jne) ei loeta „tubakaasendajateks“.
- 35 Seda kinnitab osaliselt KN-i alamrubriigi 2403 11 00 kohta käiva märkuse teine lause („Sellesse alamrubriiki ei kuulu vesipiibus suitsetamiseks mõeldud, tubakat mittesisaldavad tooted“) ja KN-i selgitavates märkustes (ELT 2019, C 119, lk 1, edaspidi „selgitavad märkused“) KN-i alamrubriigi 2403 99 90 kohta käiv märkus, mille kohaselt hõlmab see alamrubriik „suitsetamiseks ettenähtud toodet (näiteks vesipiibutubakas), mis koosneb täielikult tubaka aseainetest ja muudest ainetest kui tubakas“.
- 36 Asjaolu, et KN-i tähenduses hõlmavad „tubaka aseained“ aineid, mis oma otstarbalt on mõeldud asendada tubakat, mis tootes (tavaliselt) sisaldub, ei kinnita mitte üksnes selle mõiste keeleline tähendus, vaid (osaliselt) ka selgitav märkus KN-i alamrubriigi 2402 90 00 kohta, mille kohaselt „kuuluvad sellesse alamrubriiki sigarid, manilla sigarid, sigarillod ja sigaretid, mis koosnevad üleni tubaka aseainetest, nt sigaretid, mis on valmistatud spetsiaalselt töödeldud teatava aedsalatisordi lehtedest ning ei sisalda tubakat ega nikotiini“.
- 37 Sellest tulenevalt on kohane esitada Euroopa Kohtule neljas eelotsuse küsimus.
- 38 Nende küsimuste vastused mõjutavad oluliselt menetletavat kohtuasja, kuivõrd need on eeltingimuseks, mis võimaldavad analüüsida riigisiseseid õigusnorme, et teha kindlaks kaebaja maksukohustus.